

Formanden: Dagsordenen er hermed udtømt. Tingets næste Møde afholdes i Dag Kl. 14⁵⁵ med Dagsorden:

1) *Eventuelt: Tredie Behandling af:*

Forslag til Lov om Udstedelse af 4 pCt. Statsgældsbeviser.

2) *Fortsættelse af første Behandling af:*

Forslag til Lov om Mægling i Arbejdsstridigheder.

3) *Første Behandling af:*

Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 536 af 4. Oktober 1919 om Den faste Voldgiftsret.

Mødet hævet Kl. 14⁵².

22de Møde.

Onsdag den 8. November Kl. 14⁵⁵.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Tredie Behandling af Forslag til Lov om Udstedelse af 4 pCt. Statsgældsbeviser.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 1096).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Formanden: Til Sagens Behandling i dette Møde udkræves Tingets Samtykke. Hvis ingen Indsigelse gøres, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges med 96 Stemmer mod 2.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Landstinget.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Lov om Mægling i Arbejdsstridigheder.

Forhandlingen genoptoges.

Krag: Jeg er i det ikke helt almindelige Tilfælde, at jeg kan sige, at jeg med saa at sige udelte Tilfredshed har hørt det ærede Medlem Hr. Lundbergs Tale. Det ærede Medlem var jo fuldt ud paa det rene med, at en Forhandling om og en Underøgelse af Lockout-Lovens Virkninger og Spørgsmaalet om den tvungne Voldgift laa udenfor Udvalgets Beføjelse. Ikke desto mindre drejede en ikke ringe Del af det ærede Medlems Tale sig om disse to Spørgsmaal.

Det ærede Medlem mente — saaledes forstod jeg ham i alt Fald —, at hellere end at beskæftige sig med denne Sag skulde man skride til en Forlængelse af Lockout-Loven. Ja, det er en Anskuelse, som det ærede Medlem altsaa har, og denne Lov staar jo ogsaa for saa vidt for det ærede Medlems egen Regning, som det er de to Regeringspartier i Fællesskab, der har gennemført denne Lov. Om det er derfor, der har været saa ringe Respekt for den i den Tid, den har bestaaet, hvor Smaastrejker ude over Landet har hørt til Dagens Orden og Etablering af Arbejdsstrid paa Løngrundlag, ogsaa hvor Arbejder er sat i Gang med offentlig Understøttelse, ikke har været ualmindelig og heller ikke er det i Øjeblikket — jeg minder om Arbejdernes Stilling til Grundforbedringsarbejder ud over Landet, som i dette Øjeblik giver Anledning til Vanskeligheder —, skal jeg lade være usagt.

Det ærede Medlem har naturligvis Ret i, at gennem de Foranstaltninger, som er blevet truffet først og fremmest som Konsekvens af det politiske Forlig i Vinter, er Købeevnen i talrige og meget betydende Befolkningkredse i væsentlig Grad forøget. Derom kan der ikke være nogen Tvivl. Men at dette skulde begrunde en Opretholdelse af det nuværende Lønniveau, som, hvad Lønningens Købeevne angaar, ligger væsentligt over, hvad Tilfældet var i 1929, ser jeg dog ikke. Regeringen fører i hvert Fald fortsat en Politik, som betyder en væsentlig Nedsættelse af visse Befolkningsslags Købeevne gennem en ganske eksorbitant og stigende Beskatning, og om man virkelig ad denne Vej tjener Beskæftigelsesproblemet Løsning, saa langt og saa dybt, at der ingen Grund er til i Fremtiden at